

פקודת הדיג, 1937 1
השם הקצר 1. פקודה זו תיקרא פקודת הדיג, 1937.

פירוש

(תיקון 1946) 2. לביטויים הבאים שבפקודה זו יהיו הפירושים שבצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר: -
"שלל דגים" - כולל דגים שנדוגו או הושמדו מתוך הפרת סעיף 5;
"דג" - פירושו כל חיית-מים בין שהיא דג ובין שאינה דג והוא כולל ספוגים, דגי-צדף, מקליפים, צבים ויונקים שבמים;
"לדוג דגים" - כולל כל שיטת-דייג חוקית;
"ישראל" - כוללת אותו חלק הים הסמוך לחופה הנמצא בתוך ששה מילין ימיים 2 הנמדדים מסימן שפל-המים;
"הרשות למתן הרשיונות" - פירושה כל רשות בעלת-סמכות ליתן רשיונות ותעודות-היתר עפ"י פקודה זו;
"פקיד דיג" - פירושו כל פקיד בשירות הדיג בישראל.

רשיונות לדוג

דגים

(תיקון התשמ"א) 3. (1) רשאי שר החקלאות או כל פקיד המורשה על ידו כחוק ליתן רשיון לדוג דגים, או כל מין דג מסויים בישראל, אם לדעתו אין להענקת

1. ע"ר 667, 1937, תוס' 1, עמ' (ע) 137, (א) 157.
תיקונים: ע"ר 909, 139, תוס' 1, עמ' (ע) 45, (א) 51;
ע"ר 1182, 1942, תוס' 1, עמ' (ע) 34, (א) 43;
ע"ר 1321, 1944, תוס' 1, עמ' (ע) 18, (א) 25;
ע"ר 1492, 1946, תוס' 1, עמ' (ע) 15, (א) 73;
ס"ח 994, התשמ"א (18.12.1980), עמ' 48;
ס"ח 1242, התשמ"ח (17.3.1988), עמ' 49.

2. לפי חוק מימי חופין, התשי"ז-1956, סעיף 2, כל מקום בדין שנאמר בו כי חלק מן הים הפתוח שעל חופי המדינה נכלל בתחומה... ותחומו של אותו חלק לא נקבע או שנקבע במרחק שהוא פחות משה מילין ימיים מנקודות השפל או מנקודה אחרת שבחוף - יהיה תחומו ששה מילין ימיים.

רשיון מניעה מטעמים של בטחון הציבור או מטעמים של עברו, תכונותיו או התנהגותו של המבקש:

בתנאי כי -

(א) בכפוף להוראות סעיף-קטן (2) מסעיף זה, לא יתן שר החקלאות או כל פקיד המורשה על ידו כחוק, רשיון לדוג דגים בישראל לכל אדם הנוהג כל ספינת-דוגה הרשומה בכל נמל או מקום מחוץ לישראל, או עובד בהן;

(ב) רשאי שר החקלאות, לפי שיקול דעתו ובאותם התנאים שימצאם מתאימים, ליתן רשיונות לאנשים מתאימים לדוג דגים, או כל מין דג מסויים, רק באותו חלק מישראל שיפורט באותו רשיון.

(2) רשאי שר החקלאות, אם לפי דעתו ראוי לעשות כן בהתחשב עם מסיבות הענין המיוחדות, ליתן לפי שיקול-דעתו ובאותם התנאים שימצאם מתאימים רשיון מיוחד מכל סוג מהסוגים האמורים בסעיף-קטן (1) מסעיף זה, לכל אדם הנוהג כל ספינת-דוגה הרשומה בכל נמל או מקום מחוץ לישראל, או העובד בה.

(3) רשיון לדוג דגים בישראל שניתן בהתאם לפקודה זו ושאינו רשיון לדוג רק בחלק מסויים בישראל או רשיון מיוחד שניתן על פי סעיף-קטן (2) מסעיף זה, לא יהא בר-תוקף יותר משנה אחת. הרשיון יהא, בכפוף להוראות שבתנאי (א) לסעיף-קטן (4) מפקודה זו, רשיון-אישי לאדם שעל שמו ניתן ולא יהא עביר.

(4) אסור לשום אדם לדוג דגים בישראל אלא אם כן הוא בעל רשיון לדוג דגים בישראל שניתן עפ"י פקודה זו:

בתנאי כי -

(א) כל אדם המעלה דגים בחכה מן החוף, וכל ששמו רשום על גבי רשיון שניתן לחברה או לאגודה שיתופית או על גבי רשיון דגים רק באיזה חלק מסויים מישראל או על גבי רשיון מיוחד שניתן עפ"י סעיף-קטן (2) מסעיף זה, לא יהא חייב לקבל רשיון כזה;

(ב) שום דבר האמור בזה אין לראותו כאילו הוא מאפשר לכל אדם שניתן לו רשיון לדוג דגים בישראל עפ"י פקודה זו, או לכל אדם המעלה דגים בחכה מן החוף, לדוג דגים בכל איזור שלגביו נתן שר החקלאות רשיון מיוחד לאיזה אדם אחר.

מתן רשיונות

לספינות

(תיקונים:

1939, התשמ"א) 3א. (1) שום אדם לא ישתמש בשום ספינה כדי לדוג דגים אלא עפ"י רשיון לכך שניתן עפ"י סעיף זה ובכפוף לתנאים המצורפים לאותו רשיון, אם יש כאלה. לצורך סעיף זה רואים סירה כאילו משתמשים בה לצורך דיג, לכשנוהגים אותה במנוע שלה ומציידים אותה במכשירי-דיג הפועלים כתיקונם.

(2) שר החקלאות או כל אדם שהוא מילא את ידו כדין רשאי, לפי שיקול-דעתו ליתן לבעל הרשום או לבעלים הרשומים של כל ספינה שנרשמה

בישראל רשיון, באופן הקבוע ולאחר תשלום האגרות הקבועות, המרשה את השימוש באותה ספינה לצורך דיג-דגים, והרשות בידו לצרף לאותו רשיון תנאים בענין השטח שמותר לדוג בו באותה ספינה וכן בענין אופן השימוש בה, וכל מיני תנאים אחרים שיראה צורך להטילם.

תעודת-היתר

להוריד דגים

אל החוף 4. (1) רשאי שר החקלאות או כל פקיד המורשה על ידו כחוק ליתן תעודת-היתר לאנשים מתאימים הנוהגים ספינת-דיג הרשומה בנמל או במקום מחוץ לישראל, או העובדים בספינה כזאת, להוריד דגים בישראל:

בתנאי ששר החקלאות או כל פקיד המורשה על ידו כחוק לא יתן תעודת-היתר לשום אדם שהוא רב-חובלה של כל ספינה כזאת להוריד דגים בישראל לפני שנתן הסכמתו בכתב, בשם בעל הספינה, למלא אחר התקנות הנוהגות לגבי ספינות ישראליות בנידון האורך המינימלי של חורי הרשת שבה משתמשים ובנידון גודלם המינימלי של הדגים שמותר להורידם לחוף. (2) תעודת-היתר להוריד דגים בישראל לא תהא בת-תוקף יותר משנה אחת. תעודת ההיתר תהיה אישית לאדם שעל שמו ניתנה ולא תהא עבירה.

האיסור להשתמש

בדינמיט 5. אסור לשום אדם לדוג או להמית דגים או לנסות לדוג או להמית דגים ע"י שימוש בדינמיט או בחומר מפוצץ אחר או ע"י שימוש בכל חומר מזיק או מרעיל.

סמכותם של

פקידי הדיג,

שוטרים,

פקידי מכס

וכו'

(תיקון 1946) 6. לצורך קיום הוראות פקודה זו רשאי כל פקיד-דיג, שוטר, פקיד-מכס או כל פקיד ממשלת ישראל המורשה לכך ע"י שר החקלאות - (א) לדרוש מכל אדם הדג דגים להראות את רשיונו, תעודת-ההיתר שלו, מכשיריו והדגים שדג; (ב) לעלות לכל ספינה שיש טעם להאמין שהיא עוסקת בדיג ולחפש בה ולבדוק כל דג או מכשירי-דיג הנמצאים בתוכה; (ג) לעצור בלי פקודת-מאסר כל אדם שיש לו סיבה לחשוד בו שהוא עבר או עובר עבירה על הפקודה הזאת או על כל תקנות שהותקנו לפיה:

בתנאי שאם בוצע המעצר בידי אדם שאינו שוטר, יימסר האדם הנעצר בהקדם האפשרי הסביר, למשמרו של שוטר בתחנת-משטרה;

(ד) לדרוש מכל אדם שיש ברשותו דגים, ליתן ידיעות על מקור האספקה שלו;

(ה) לתפוס או לשים יד על כל סירה או מכשירים, שיש לו סיבה לחשוד בהם כי שימשו בעבירת עבירה על הפקודה הזאת או על כל תקנות שהותקנו לפיה; והוא רשאי לתפוס כל שלל-דגים שלגביו, כולו או מקצתו, יש לו טעם לחשוד בו כי נתקבל כתוצאה מעבירה על הפקודה הזאת או על כל תקנות שהותקנו לפיה, ולשים יד על כל שלל-דגים או חלק משלל-דגים שיש לו טעם לחשוד בו כי הושג כך; והוא רשאי להחרים מיד דגים כל-שהם המהווים חלק מן השלל, ושהם קטנים ממידת הגודל המינימלית, שנקצבה לדיג-דגים בני הסוגים הנוגעים בדבר ולהוציאם מרשותו באותו אופן, העשוי להיות מורשה בדרך כלל, או בדרך מיוחדת בידי פקיד-הדיג הראשי או מטעמו; והוא רשאי למכור כל דגים שהושמה עליהם יד ולשים יד על פדיון המכירה.

ביטול והפסקת
תקפם של
רשיונות
ותעודות היתר

(תיקון 1944) 7. משהורשע בעל רשיון או תעודת-היתר שניתנו עפ"י הפקודה הזאת, בשל כל עבירה על הרשיון או תעודת ההיתר או בשל כל עבירה על הפקודה הזאת או על כל תקנות שהותקנו על פיה, רשאית הרשות למתן רשיונות לבטל את הרשיון או תעודת ההיתר או להפסיק את תקפם למשך אותה תקופה שהרשות למתן רשיונות תמצא לנכון.

קביעות נוספות
בדבר ההחרמה

(תיקון 1946) 8. (1) כל ספינה או מכשירים, שהוכח בהם כי שימשו בעבירת עבירה על הפקודה הזאת או על כל תקנות שהותקנו לפיה, ושלל-דגים, כולו או מקצתו, שהוכח בו כי נתקבל כתוצאה של עבירה כזאת, ושלא

הוחרמו בהתאם לפסקה (ה) של סעיף 6, והפדיון, כולו או כל חלק ממנו שנתקבל ממכירת דגים כל-שהם, שנמכרו בהתאם לפסקה הנ"ל, ואשר הוכח בהם כי הושגו כתוצאה של עבירה כזאת, אפשר יהיה להחרים -
(א) לפי צו מאת בית המשפט, שבפניו הורשע אדם על העבירה; או
(ב) בצו מאת שופט של בית משפט שלום - שיש לו שיפוט באיזור שבו, לפי הטענה, נעשתה העבירה - אשר ניתן לפי בקשתו של פקיד-הדיג הראשי.

(2) כל ספינה, מכשירים או שלל-דגים, שנתפסו בהתאם לפסקה (ג)

של סעיף 6 ולא נמכרו או הוחרמו לפי אותה פסקה או הוחרמו לפי סעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, וכל פדיון של מכירה, שהושמה עליו יד לפי הפסקה ההיא, יוחרמו באופן אבטומטי אם לא יתבעום בעליהם במשך שלושה חדשים מתאריך התפיסה; אולם אם הוגשה תביעה כאמור לעיל, יגיש פקיד-הדיג הראשי, בכל המהירות הנאותה, בקשה על צו לפי פסקה (א) או לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן (1); ומקום שסירבו ליתן צו-החרמה, רשאי בית המשפט או השופט של בית משפט השלום¹, המסרב ליתן את הצו, להורות לשחרר את הספינה, המכשירים או פדיון המכירה (אלא אם שוחררו קודם לכן) לכל אדם המוכיח את זכותו עליהם, כדי הנחת דעתו של בית המשפט או השופט של בית משפט השלום¹.

(3) בכפוף לקביעותיה של פסקה (ה) מסעיף 6, יימכרו כל ספינה, מכשירים או שלל-דגים שהוחרמו, והפדיון ייזקף לזכות ההכנסות הכלליות של הממשלה. כל פדיון מכירה שהוחרם ייזקף כנ"ל לזכות הכנסותיה של הממשלה.

תקנות

(תיקונים:

1944, התשמ"א) 9. (1) שר החקלאות רשאי להתקין תקנות כדלקמן, ומשהתקין רשאי הוא לשנותן או לבטלן:

(א) תקנות האוסרות לנהוג בכל דרך או שיטה או להשתמש בכל כלי או מכשיר או בחמרים העשויים להזיק לקיומו או להתפתחותו של מין ממיני הדגים;

1. הביטוי "שופט שלום" הוחלף. ראה ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

(ב) תקנות הקובעות אזורים ועונות שהדיג אסור או מוגבל בהם בין לחלוטין ובין לגבי איזה מין מסויים;

(ג) תקנות הקובעות שעור למידת גדלם של דגים ממין מסויים שמותר לדוג אותם;

(ד) תקנות הקובעות את מידת הרשתות או חורי הרשתות שמותר להשתמש בהן לדיג בישראל או בכל חלק מסויים הימנה;

(ה) תקנות הקובעות את סמכויותיהם של האנשים שיתנו רשיונות ותעודות-היתר והפרוצדורה בקשר עם מתן הרשיונות ותעודות-ההיתר וביטולם והפסקת תקפם, והקובעות את טפסי הבקשות, הרשיונות ותעודות-ההיתר והתנאים שיש לצרף אל הרשיונות ותעודות-ההיתר;

(ו) תקנות הקובעות את האגרה המוטלת בעד מתן רשיונות ותעודות-היתר;

(ז) תקנות המסדירות כל ענין אחר ביחס לשמירתו, הגנתו וכלכלתו

של מין דג, כפי הצורך;

(ח) תקנות הבאות להבטיח כי ספינות דיג ינהגו לפי אמנות בינלאומיות שישראל צד להן;

(ט) תקנות בכל ענין אחר הנוגע לביצוע פקודה זו.

(2) תקנות לענין פסקאות (ח) או (ט) לסעיף קטן (1) טעונות אישור ועדת

הכלכלה של הכנסת.

עבירות ועונשין

(תיקון התשמ"ח) 10. (1) כל אדם -

(א) הנדרש להיות בעל רשיון, והוא דג או מנסה לדוג או שיש ברשותו

מכשירי-דיג במסיבות המוכיחות לבית המשפט שלפניו הובא בדין

שהיה בכוונתו להשתמש במכשיר לצורך דיג מבלי שקיבל רשיון בהתאם

לפקודה זו, או

(ב) שהוא בעל רשיון והוא דג או מנסה לדוג או שיש ברשותו מכשירי-דיג

במסיבות המוכיחות לבית המשפט שלפניו הובא לדין שהיה בכוונתו

להשתמש במכשיר לצורך דיג בכל איזור שלגביו נתן שר החקלאות

רשיון מיוחד לאדם אחר, או

(ג) שהוא אדם הנוהג או עובד בכל ספינה הרשומה בנמל

או במקום מחוץ לישראל, והוא מוריד דגים בישראל שלא

עפ"י תעודת-היתר לעשות כן שניתנה בהתאם לפקודה זו או שלא בהתאם

לתנאי אותה תעודת-היתר,

יאשם בעבירה ויהא צפוי, משהורשע, למאסר לא יותר משלושה חדשים או

לקנס שלא יעלה על חמישים לירות או לשני העונשין כאחד.

(2) מקום שאיזו ספינת-דיג שאינה רשומה בנמל או מקום בישראל

נמצאה כשהיא דגה דגים במימי החוף של ישראל שלא עפ"י רשיון-מיוחד

שניתן ע"י שר החקלאות עפ"י סעיף 3(2) מפקודה זו, הרי רב-חובלה של

הספינה וגם בעליה, אם הוכח שהיה שותף בעבירה, יאשמו בעבירה ויהיו

צפויים בצאתם חייבים בדין -

(א) לקנס שלא יעלה על חמש מאות לירות, ומקום שרב-

החובל ובעליה של הספינה נמצאו שניהם חייבים, מטילים

את הקנס על שניהם כאחד וגם על כאו"א לחוד, או

(ב) למאסר לא יותר מששה חדשים, או

(ג) לשני העונשין כאחד,

ונוסף על כך, מותר יהא, עפ"י צו בית המשפט, להחרים או להשמיד

את כלי-הדיג שאותה סירה השתמשה בהם.

(3) כל אדם -

- (א) הדג דגים או האוסף דגים או המשמיד דגים או המנסה לדוג או להשמיד כל דג ע"י שימוש בדינמיט או בחומר-נפץ אחר או על ידי שימוש בכל חומר מזיק או מרעיל, או
- (ב) שנמצא ברשותו דינמיט או חומר-נפץ אחר או חומר מזיק או מרעיל במסיבות המוכיחות לבית המשפט שלפניו הובא בדין שהיה בכוונתו להשתמש בדינמיט או בחומר-הנפץ האחר או בחומר המזיק או המרעיל כדי לדוג או להמית דגים, או
- (ג) המחזיק, מוביל, מציג למכירה או מוכר כמות מסחרית של דגים שנאספו או שנדוגו בחומר נפץ או שנמצא בהם חומר רעיל או חומר מזיק אחר, זולת אם הוכיח שלא ידע ושלא יכול היה לדעת שהדגים שברשותו מכילים חומר כאמור; לענין זה, "כמות מסחרית" - כמות במשקל העולה על 5 קילוגרם, יאשם בעבירה ויהא צפוי -

- (I) על עבירה ראשונה, למאסר לא יותר משלושה חדשים או לקנס שלא יעלה על עשרים לירות או לשני העונשים כאחד;
- (II) על עבירה שניה -
- (א) למאסר שנה אחת;

וכן

- (ב) נוסף על כך, חוץ אם ציווה בית המשפט באיזה מקרה מסויים שלא לעשות כן, אם היה אותו אדם בעל רשיון או תעודת-היתר שניתנו

- (III) על עבירה שלישית או עבירה שלאחריה -
- (א) למאסר שנתיים;

- (ב) נוסף על כך, חוץ אם ציווה בית המשפט שלא לעשות כן מפני סיבות מיוחדות במקרה מיוחד, אם היה אותו אדם בעל רשיון או תעודת-היתר שניתנו עפ"י פקודה זו יבוטלו רשיונו או תעודת-היתר שלו ולא יינתן רשיון חדש או תעודת-היתר חדשה לאותו אדם משך תקופה של שש שנים מן התאריך שבו הורשע בפעם השלישית או בפעם שלאחריה או לתקופה קטנה מזו, כפי שיצווה בית המשפט, ואם היה זה איש ששמו רשום על גבי כל רשיון שניתן לחברה או אגודה שיתופית או על גבי רשיון לדוג דגים אך ורק באיזה חלק מישראל או על גבי רשיון שניתן עפ"י סעיף 3(2) של פקודה זו, שמו יימחק ולא יירשם בו מחדש משך תקופה כנ"ל.

(4) כל אדם שיש ברשותו דגים ואינו מוסר כל ידיעות ביחס למקורם
לאחד מן הפקידים הנזכרים בסעיף 6 מפקודה זו המשמשים

בתפקידם עפ"י פסקה (ד) מאותו הסעיף יהא צפוי, משהורשע, לקנס שלא יעלה
על עשר לירות.

(5) כל אדם העובר כל עבירה על פקודה זו או על כל תקנות שהותקנו
על פיה, שלא נקבע לה עונש בפירוש או שהוא בעל רשיון עפ"י פקודה
זו, ואינו מקיים באיזה דבר את תנאי הרשיון שלו, יאשם בעבירה ויהא
צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יעלה על עשרים לירות.

פרסים 11. כשמטילים קנס על עבירה על פקודה זו או על תקנות שהותקנו על
פיה, רשאי בית המשפט לצוות לתת פרס, כפי שבית המשפט ימצא למתאים,
לכל איש או אנשים שמסרו ידיעות שהביאו לידי הרשעתו של העבריין וכן
לכל פקיד או פקידים בשירות הממשלה שהיו פעילים בגילויים ובמאסרם
של האיש או האנשים שהורשעו, בתנאי שהפרס לא יהא לעולם יותר ממחצית
הקנס שהוטל.

ביטול 12. פקודת הדיג מבוטלת בזה.

הגבלת פעולות

הדיג ע"י

קביעת תור

וכו'

(תיקון 1942) 13. ממונה על מחוזו ופקיד-הדיג הראשי רשאים יחדיו, במודעה שתפורסם
בכל עת שהיא, לצמצם את פעולות הדיג של כל דייג או דייגים בעלי רשיון
(למרות כל דבר האמור ברשיון-הדיג שלו או שלהם או למרות כל תנאים
המצורפים לרשיון לעתים קבועות או למקומות קבועים וכן (או) לשיטות
קבועות, אם ע"י קביעת תור לדיג ואם באופן אחר.

(סוף הפקודה)

1. הסמכויות והתפקידים שנתייחדו לממונה על המחוז בפקודה זו יהיו מעתה נתונים לאדם
שימנה לכך שר החקלאות מבין עובדי משרדו והוא יבוא במקומו לכל ענין שבפקודה זו. אולם
רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לקבוע כי הסמכויות והתפקידים האמורים יהיו נתונים
לממונה על המחוז (סעיף 2 לחוק העברת סמכויות (ממונים על מחוזות וקציני-מחוז), התשכ"ד-
1964).